

CENY OGŁOSZEN: Na 1 stronie wiersz milimetry mk. 300 — na III stronie mk. 250. — IV mk. 200. Nadesłane mk. 300. — Drobne ogłoszenia od mk. 80 do 150 za wyraz. Ogłoszenia pozamiejscowe o 50 proc. zagraniczne 100 proc. drożej.

W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Redakcja: Piłsudskiego nr. 4, telef. 64. Administracja: Dęblńska nr. 1, telef. 73 w Sosnowcu.

ISKRA

Adres dla listów i depozytów

„ISKRA”, Sosnowiec.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 61553.

Prenumerata wynosi:

marek 4500.

Z odnośnikiem miesięcznym mk. 5000.

W Zagłębiu po za Sosnowcem, Będzinem i Dąbrową mk. 5500.

Z przesyłką pocztową mk. 5500 miesięcznie.

Zagranicą mk. 10000.

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Sosnowiec. REDAKCJA: Piłsudskiego 4. telef. 64. ADMINISTRACJA: Dęblńska 1, tel. 73.

Będzin, Małachowskiego 9.

Dąbrowa, Sobieskiego 8. Telefon 78.

Doktor 1846
B. BUDZYNSKI
Sosnowiec, Piłsudskiego 14.
CHOROBY WENERYCZNE
i SKORNE.
przyjmuje 4—7 po poł.

Charcica angielskiej rasy z obrozą zaginęła Wabi się „Aza”.
Odprowadzić za nagrodą: stacja Nowy Będzin.
Nieprawy właściciel będzie poszukiwany sądownie.
1970

łowy, biorąc pod uwagę możliwą nieścistość, jak również żyjących z własnych funduszy, lub wytwórczej pracy, otrzymamy jeszcze olbrzymią ilość pięciuset tysięcy osób, będących bezwzględnie na naszym utrzymaniu. Sądzymy, że jesteśmy bardzo skromni, określając koszt całkowitego utrzymania jednej osoby wraz ze wszystkimi rozchodami na 20 centów amerykańskich dziennie.

O ileby skonsumowane przez gości towary, jako zbywające, były wyeksportowane zagranicę, nie ulegałaby wątpliwości, że wartość ich przewyższyłaby 20 centów na dzień i osobę, a uzyskane ze sprzedaży dewizy w znacznej mierze przyczyniłyby się do sanacji naszego bilansu handlowego i poprawy kursu marki.

Summa summarum—gościnność kosztuje nas 100 tys. dolarów, czyli mniej więcej pięć miliardów marek polskich dziennie, to jest o wiele więcej, niż skarb państwa przewiduje normalnych wpływów.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że nas nie stać na tak kosztowną gościnność i że nasz budżet gospodarczy, pod groźbą ostatecznego stracenia równowagi i ruinienia w przepaść, podobnych wydatków na dłuższą metę nie znieśie. Nie pamiętamy, ile Niemców kosztowała francuska okupacja przed zajęciem zagłębia Ruhry, lecz śmiem przypuszczać, że nie więcej, niż nas okupacja żydowska. Niemcy przynajmniej mogą sobie powiedzieć: „nasza wina”, lecz my wojny z żydami jeszcze nie przegraliśmy, więc z jakiego tytułu ponosimy koszty okupacji? Powiedzmy otwarcie: z tytułu naszej lekkomyślności, nieprzeorności i nieumiejętności liczenia.

Poprzedni minister spraw wewnętrznych polecił wysiedlić bezprawnie zamieszkujących w Polsce obcokrajowców i sprawa zdawała się być załatwiona zgodnie z obowiązującymi ustawami. Tak byłoby we wszystkich innych krajach, ale w Polsce jest inaczej, zwłaszcza, jeśli chodzi o żydów. Wystarczyła interwencja posłów żydowskich, prawdopodobnie poparta groźbą przejścia do opozycji i odnośny minister jednym pociągnięciem pióra, jednym gestem generalskim przedłużył tymczasowo o trzy miesiące bezprawny pobyt kilkuset tysięcy przybłądów, pośrednio nakładając na społeczeństwo daninę w wysokości co najmniej pół tryliona mk., zaś pan minister skarbu, zdaje się, przeoczył taką drobnostkę, pochłoniętą układaniem planów górnych i chmurnych.

daleko mniej niż niemieckich w Polsce, dotąd w Polsce bezkarnie wychodzą, pałające do Polski nienawiścią, niemieckie organy prasowe.
W województwie śląskim najzjadliwszym organem hakatystycznym jest „Oberschlesische Kurier” wychodzący w Królewskiej Hucie. Artykuły pod nagłówkami jak „Wandalizm francuski” (w odniesieniu się do wypadków w zagłębiu Ruhry), „Wandalizm warszawski” (w odniesieniu się do zarządzenia rządu w sprawie rozebrania cerkwi prawosławnej w Warszawie, aby robotnikom dać zarobek) i inne t. p., dowodzą, jak ten organ hakatystyczny na polskim Śląsku pojmuje lojalność względem państwa polskiego o jakiej raz poraz nas zapewniał. Nie ma numeru tej gazety w którymby się nie wskazywało na rzekomo „barbarzyństwa” francuzów w zagłębiu Ruhry na „rabunki” francuzów, na „warszawski bigos” itp. W nrze z 3 bm. naprzykład podaje się za prasą niemiecką wiadomość pt. „Zdrajca”, że z rozkazu prokuratury w Opolu aresztowano niejakiego Urbańczyka z Zabrze, ponieważ chciał wyjechać do zagłębia Ruhry na robotę. Już to czyni dalsze komentarze zbytecznymi!

Od kilkunastu dni krążą na G. Śląsku niepokojące pogłoski o mającym jakoby nastąpić zastój w tutejszych stosunkach gospodarczych. Ze zastój taki, który dla kraju pociągnąłby musiał za sobą skutki nieobliczalne, nastąpić może, nie jest wykluczone, ale czyni się wszystko, aby takiej ewentualności zapobiec.

Trudności polegają na istniejącym wciąż jeszcze braku połączeń kolejowych, na zbyt wysokich kosztach przewozu, które produkty górnośląskie czynią droższymi i utrudniają im konkurencję, wreszcie zbliżająca się cieplejsza pora letnia, która spowoduje mniejsze zapotrzebowanie węgla.

Ciągle wahający się kurs waluty zarówno niemieckiej, jak i polskiej na G. Śląsku siedzieć można praktycznie na drastycznych wprost, licznych wybrykach walutowych. Gdy marka polska w stosunku do niemieckiej stała jak 1 : 1, opłacało się czynić zakupy w niemieckiej części Śląska o ile się miało sposobność wywieźć je bez kontroli celnej. Obecnie jest odwrotnie; z powodu spadku marki polskiej ludność, zwłaszcza przemysłowcy zawodowi z tamtej strony granicy, wywożą z polskiej części Śląska co mogą. Ale i w inny sposób dewaluacja marki, czy to polskiej, czy niemieckiej, wykazuje charakterystyczne przejawy.

Opowiadają sobie np. następującą historyjkę: Pewien jegość—nazwijmy go Mądralskim—zakupił przed około sześciu miesiącami, kiedy jeszcze marka niemiecka nie stała tak nisko, u

Kosztowna gościnność.

Sosnowiec, 10 marca.

W ostatnim czasie dużo się mówi i pisze o ucieczce żydów z Rosji, ucieczce przybierającej rozmiary wędrowki narodów, o zalewie Polski przez milion tych obcokrajowców, o niebezpieczeństwach inwazji, oraz środkach ochronnych.

Wyobraźmy sobie, że średnio zamożna rodzina udzieliła na kilka dni gościnności drożonemu wędrowcowi. Czyn bardzo chwalebny. Wędrowiec wypoczął, nabrał sił, lecz nie myśli o opuszczeniu gościnnego domu, będąc zdania, że drobne usługi, jakie oddaje, wyręczając od czasu do czasu bądź gospodarzy, bądź domowników są zupełnie dostatecznym równoważnikiem kosztów utrzymania. Atoli gospodarz po pewnym czasie utwierdza się w innym mniemaniu, a mianowicie, że gość jest tylko intruzem, z którym musi się dzielić swym skromnym dobytkiem bez żadnych widocznych korzyści i pozbywa się go w sposób zależny od zwyczajów i temperamentu.

W identycznym położeniu nadużywającego gościnności wędrowca są u nas żydzi rosyjscy. Gdyby to byli obcokrajowcy, otrzymujący stałe renty z krajów rodzinnych, gdyby nawet rent nie otrzymywali, lecz zajmowali

się pracą wytwórczą, nasz budżet gospodarczy nie byłby nadwyrężony, a nawet może bilans wykazałby pewne plusey. Natomiast w stosunku do rosyjskich żydów sprawa przedstawia się wręcz inaczej: rent nie otrzymują, nic nie wytwarzają i żyją jedynie z dochodów czerpanych z pośrednictwa, względnie z handlu. Zastrzegamy się, iż nie uważamy bynajmniej handlu za zajęcie zbędne, natomiast dosyć mamy polskich sił, wreszcie dosyć, a nawet zbyt wielu, własnych żydów, abyśmy mogli wyręczać się jeszcze przybyszami.

Jest rzeczą znaną, że wielu żydów posiada znaczne majątki, zwłaszcza pod postacią zrabowanych kosztowności, lecz owe majątki rent nie dają, a, co gorsza, służą często, po zrealizowaniu, do wykupywania nieruchomości z rąk polskich i uszczuplania naszego stanu posiadania. Słowem, możemy przyjąć jako pewnik, że przybysze, z małymi wyjątkami, żywią się naszym kosztem, nie dając wzamian z punktu widzenia gospodarczego nic, lub prawie nic. Jeśli podaną przez rzeczoznawców liczbę jednego miliona obcych żydów dla pewności zredukujemy do po-

List z Górnego Śląska.

Heca antypolska niemieckiej prasy śląskiej.—Jak „lojalna” prasa niemiecka szkaluje naszych sprzymierzeńców.—Pogłoski o bliskim przesileniu gospodarczym.—Wybryki walutowe.—Założenie śląskiego banku wojewódzkiego.

(Od naszego korespondenta śląskiego).

Katowice, 9 marca.

Podczas gdy młoda odrodzona Polska w tak trudnych warunkach walczy o swój byt, odwieczny wróg jej, Niemiec, w jej własnych granicach może bezkarnie, dzięki przystolowej dobroduszości polskiej, pozwalać sobie, zarówno na szkalowanie dobrego imienia polskiego, jak i tych, którzy są przyjaciółmi Polski. Z Polską związana jest Francja stosunkami serdecznej przyjaźni i przymierza. Dlatego

też nienawiść naszych „najsierdeczniejszych”, zwłaszcza organów prasy niemieckiej wychodzącej w Polsce, ale występującej się rządowi berlińskiemu i „Vaterlandowi”, zwraca się zarówno przeciw Polsce jak i jej sprzymierzeńcowi—Francji. Zadziwia wobec tego fakt, że podczas gdy z Berlina, Olsztyna i t. d. wydała się dziennikarzy polskich i zawieszła wydawnictwa polskie, których w Niemczech zresztą jest

